

JORDBRUKSVERKETS LICENSOMRÅDE M.M.

Licensbestämmelser

Kommissionens förordning (EG) nr 376/2008 av den 23 april 2008 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål, särskilt artikel 9.2, artikel 12.1 och 12.4 samt artikel 18, samt motsvarande bestämmelser i de andra förordningarna som rör upprättandet av en gemensam organisation av marknaden för jordbruksprodukter, och

av följande skäl:

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) I de gemenskapsförordningar genom vilka import- och exportlicenser infördes föreskrivs att en sådan licens ska visas upp vid all import till gemenskapen och vid all export därifrån av jordbruksprodukter. Följaktligen bör licensernas tillämpningsområde preciseras och bör det uttryckligen klargöras att licens inte behövs för verksamhet som inte i egentlig mening innebär export eller import.

(3) Om produkterna omfattas av bestämmelserna för aktiv förädling, får de behöriga myndigheterna i vissa fall tillåta att produkterna övergår till fri omsättning, antingen i oförändrat tillstånd eller efter bearbetning. För att säkerställa att marknaden förvaltas på ett riktigt sätt bör i ett sådant fall en importlicens krävas för produkter som faktiskt övergår till fri omsättning. När sådana produkter har framställts delvis av basprodukter från tredjeland, delvis av basprodukter som har köpts inom gemenskapen, berörs emellertid bara de basprodukter som har importerats från tredjeland eller som har framställts genom bearbetning av basprodukter från tredjeland.

(4) Syftet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser är att den gemensamma organisationen av marknaden ska förvaltas på ett tillfredsställande sätt. Vissa transaktioner rör små kvantiteter och för att förenkla det administrativa förfarandet vore det önskvärt att i sådana fall tillåta undantag från kravet på uppvisande av import- och exportlicens eller förutfastställelselicens.

(5) Det krävs inte någon exportlicens för leverans av proviant till fartyg och luftfartyg inom gemenskapen. Detta bör på samma grunder även gälla för leveranser till plattformar och örlogsfartyg, samt leveranser av proviant till tredjeland. Av samma skäl vore det önskvärt att tillåta undantag från kravet på att uppvisa licens när det gäller sådana transaktioner som avses i rådets förordning (EEG) nr 918/83 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (TFH II [101] o.f.).

(6) Med hänsyn till praxis i internationell handel med de berörda produkterna eller varorna bör en viss tolerans tillåtas i fråga om kvantiteten importerade eller exporterade produkter jämfört med den kvantitet som anges i licensen.

(7) För att samtidigt kunna utföra flera transaktioner som grundar sig på en och samma licens, bör det vara möjligt att utfärda dellicenser som har samma giltighet som originalhandling.

(8) I gemenskapslagstiftningen för de olika sektorer som omfattas av den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna föreskrivs att import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser ska gälla för import och export inom gemenskapen. En sådan regel kräver dels att gemensamma bestämmelser antas som fastställer villkoren för utfärdande och användande av sådana licenser, dels att gemensamma blanketter och metoder för administrativt samarbete mellan medlemsstater införs.

(9) Användning av datoriserade förfaranden på den administrativa verksamhetens olika områden kommer successivt att ersätta manuell datainsamling. Datoriserade och elektroniska förfaranden bör därför också kunna användas vid utfärdandet och användningen av licenser.

(10) I de gemenskapsförordningar genom vilka dessa licenser infördes föreskrivs att de får utfärdas under förutsättning att en säkerhet ställs som garanterar att import- eller exportåtagandet kommer att fullföljas under den period då licensen är giltig. Det är därför nödvändigt att tydligt ange när åtagandet ska anses vara slutfört.

(11) Förutfastställelse av bidrag i den licens som ska användas avgörs av produktens klassificering enligt tulltaxan. När det gäller vissa blandningar avgörs bidragssatsen inte av produktens klassificering enligt tulltaxan utan av specialregler. Det bör därför fastställas att den förutbestämda satsen inte ska gälla importerade eller exporterade blandningar, om den del som beräkningen av bidraget för blandningen baseras på inte motsvarar blandningens klassificering enligt tulltaxan.

(12) Importlicens används ibland för att förvalta kvantitativa importsystem. Detta är möjligt endast när det inom en relativt kort tidsperiod går att få kännedom om import som genomförts enligt de utfärdade licenserna. Kravet på att styrka att licensen används är då inte bara en fråga om en god förvaltning utan blir även en viktig del i förvaltningen av de kvantitativa systemen. Bestyrkande sker genom att exemplar nr 1 av licensen och i tillämpliga fall utdrag ur den visas upp. Detta bestyrkande kan tillhandahållas inom en förhållandevis kort tidsperiod. Därför bör en tidsgräns fastställas för de fall som det hänvisas till i den gemenskapslagstiftning angående licenser som används för att förvalta kvantitativa system.

(13) I vissa fall kan den summa som ska betalas som säkerhet för en licens vara mycket liten. För att underlätta förvaltningen bör ingen säkerhet utkrävas i dessa fall.

(14) Eftersom den person som använder licensen i praktiken kan vara en annan än licensinnehavaren eller den som licensen överlåtits till bör det för rättssäkerhetens och förvaltningseffektivitetens skull närmare anges vilka personer som har rätt att använda licensen. Det bör därför fastställas vilken förbindelse som krävs mellan licensinnehavaren och den person som avger tulldeklarationen.

(15) En import- eller exportlicens ger rätt att importera eller exportera. Den måste följaktligen visas upp när import- eller exportdeklarationen godtas.

(16) När ett förenklat export- eller importförfarande används, kan det beviljas befrielse från kravet på att visa upp licens för tullmyndigheten eller får licensen visas upp i efterhand. Trots det måste importören eller exportören inneha licensen den dag som räknas som dag för godtagande av import- eller exportdeklarationen.

(17) I förenklingssyfte kan de nuvarande reglerna göras mer flexibla och medlemsstaterna ges tillåtelse att införa ett förenklat förfarande för den administrativa handläggningen av licenserna, enligt vilket licenserna bevaras av den utfärdande myndigheten eller, i förekommande fall, utbetalningsstället, om det rör sig om en exportlicens med förutfastställelse av bidraget.

(18) Av administrativa skäl får licenser och utdrag ur dem inte ändras efter utfärdandet. I tveksamma fall i samband med fel som gjorts av den utfärdande myndigheten eller i samband med uppenbara felaktigheter, vilka rör uppgifterna i sådana dokument, bör det dock införas ett förfarande som gör det möjligt att dra in felaktiga dokument och utfärda rättade.

(19) När en produkt omfattas av något av de förenklade förfaranden som avses i artiklarna 412—442a i kommissionens förordning (EG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [921—952]), eller i avdelning X kapitel I i tillägg I till konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande behövs inga tullformaliteter vid gränsstationen, om ett frakttupdrag börjar inom gemenskapen och slutar utanför den. När ett av dessa förfaranden tillämpas är det önskvärt att förenkla förvaltningen genom att vidta särskilda åtgärder för att frisläppa säkerheten.

(20) På grund av omständigheter utanför den berörda partens kontroll kan det hända att det dokument som utgör bevis för utförelse från gemenskapens tullområde inte kan visas upp fastän produkten har lämnat detta område eller har nått sin destination, som i de fall som specificeras i artikel 36 [1936] i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter. En sådan situation kan störa handeln. Under sådana omständigheter bör andra dokument godkännas som likvärdiga.

(21) I de gemenskapsförordningar genom vilka dessa licenser infördes föreskrivs att säkerheten ska förverkas helt eller delvis om importen eller exporten inte utförs, eller bara utförs till en del, inom licensens giltighetsperiod. De åtgärder som ska vidtas i sådana fall bör noga anges, särskilt när det gäller fall som inte slutförts på grund av force majeure. I dessa fall får import- eller exportkravet betraktas som upphävt eller också får licensens giltighetsperiod förlängas. För att förhindra möjliga störningar på marknaden bör dock en sådan förlängning under alla omständigheter begränsas till maximalt sex månader, räknat från utgången av den ursprungliga giltighetstiden.

(22) För att förenkla handläggningen bör det tillåtas att hela säkerheten frisläpps när den totala summan som förverkas är försumbar.

(23) För att frisläppa den säkerhet som ställdes då licensen utfärdades måste den behöriga myndigheten förses med bevis på att de aktuella varorna har lämnat gemenskapens tullområde inom 60 dagar från den dag då exportdeklarationen antogs.

(24) Ibland kan det hända att säkerheten frisläpps av olika skäl utan att skyldigheten att importera eller exportera verkligen har fullgjorts. I sådana fall bör den på felaktiga grunder frisläppta säkerheten ställas på nytt.

(25) För att fullt ut kunna utnyttja exportmöjligheterna för jordbruksprodukter med bidrag bör det skapas ett incitament för aktörerna att snabbt återlämna licenser som de inte kommer att utnyttja till den myndighet som utfärdat dem. Det bör även skapas ett incitament för aktörerna att snabbt återlämna licenserna till den utfärdande myndigheten efter det att giltighetstiden gått ut för att outnyttjade kvantiteter snarast möjligt ska kunna användas på nytt.

(26) I artikel 3.4 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och tidsfrister, fastställs att om sista dagen av en tidsfrist infaller på en helgdag, söndag eller lördag, ska tidsfristen upphöra vid utgången av påföljande arbetsdag. Detta leder i vissa fall till att tiden för användandet av en licens förlängs. En sådan bestämmelse, vars syfte är att underlätta

handeln, får inte leda till att de ekonomiska villkoren för import- eller exportverksamheten förändras.

(27) Inom vissa sektorer i den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna får exportlicenser utfärdas först efter en viss betänketid. Syftet med detta är att göra det möjligt att utvärdera marknadsläget, och att i lämpliga fall, särskilt då svårigheter uppkommit, tillfälligt upphäva ansökningar som är under beslut, vilket medför att de avslås. Det bör särskilt anges att denna möjlighet till tillfälligt upphävande även ska gälla ansökningar som görs enligt artikel 47 i denna förordning, samt att när betänketiden en gång har gått ut ansökan inte kan upphävas igen.

(28) I artikel 844.3 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1357]) fastställs att jordbruksprodukter som exporterats med en exportlicens eller en förutfastställelselicens inte ska omfattas av bestämmelserna om returvaror, om det inte är fastställt för tillämpningen av systemet med licenser på produkter som omfattas av ovan nämnda ordning.

(29) I artikel 896 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1410]) fastställs att varor som övergår till fri omsättning i enlighet med en importlicens med eller utan förutfastställelse ska omfattas av systemet för återbetalning av eller befrielse från importavgifter endast under förutsättning att det kan påvisas att de behöriga myndigheterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att upphäva verkan av att varorna övergår till fri omsättning när det gäller licensen.

(30) I artikel 880 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1394]) fastställs vissa allmänna tillämpningsföreskrifter för artikel 896 i samma förordning, bland annat att de myndigheter som är ansvariga för utfärdandet av licenserna måste lämna ett intyg.

(31) I denna förordning måste alla regler som är nödvändiga för att tillämpa artikel 896 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställas. I vissa fall är det möjligt att uppfylla kraven i förordning (EEG) nr 2454/93 utan att använda sig av det intyg som avses i artikel 880 i samma förordning.

(32) Om sådana importlicenser används för bestämning av förmånstull vid import inom ramen för tullkvoter, kan det uppstå risk för bedrägeri genom användning av förfälskade licenser, i synnerhet när skillnaden mellan full tullsats och nedsatt tullsats eller nolltullsats är stor. För att minska denna bedrägeririsk bör man skapa en mekanism för kontroll av äktheten hos de licenser som uppvisas.

(33) Om en importlicens för en jordbruksprodukt även används för förvaltning av en tullkvot som omfattas av en förmånsordning, ska denna förmånsordning tilldelas importören inom ramen för licensen, som i vissa fall måste åtföljas av ett dokument från tredjeland. För att undvika att kvoten överskrids ska förmånsordningen utnyttjas upp till den kvantitet för vilken licensen har utfärdats. För att förenkla importen bör man dessutom tillåta tillämpningen av den positiva avvikelse som föreskrivs i artikel 7.4 men samtidigt precisera att den del av kvantiteten som, enligt den tillåtna avvikelser, överskrider den kvantitet som anges i licensen, inte ska omfattas av förmånsordningen utan ska importeras till full tullsats.

(34) Det åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandena från alla berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I — Tillämpningsområde**Artikel 1**

[801] 1. Om inte annat följer av vissa undantag fastställda i särskilda gemenskapsregler för vissa produkter, särskilt för produkter som avses i rådets förordning (EG) nr 3448/93 och dess tillämpningsföreskrifter, fastställs i den här förordningen gemensamma regler för genomförandet av det system med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser (nedan kallade 'licenser') som införs genom eller föreskrivs i del III i kapitel II och III i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 och i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 eller som fastställs i den här förordningen.

2. En licens ska uppvisas för följande produkter:

a) Vid import, när produkterna deklarerats för övergång till fri omsättning:

i) Produkter som förtecknas i del I i bilaga II [852] oavsett importvillkor, men undantaget import inom ramen för tullkvoter, om inte annat anges däri.

ii) Produkter som importeras inom ramen för tullkvoter förvaltade enligt andra metoder än en metod baserad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden 'först till kvarn'), i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EG) nr 2454/93 (TFH III:1 [817 A], [817 B] och [817 C]).

iii) Produkter som importeras inom ramen för tullkvoter förvaltade enligt en metod baserad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EG) nr 2454/93 och som anges särskilt i del I i bilaga II till den här förordningen.

b) Vid export:

i) Produkter som förtecknas i bilaga II del II.

ii) Produkter enligt artikel 162.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 för vilka ett exportbidrag har fastställts, även vid export till nolltull eller när en exportavgift har fastställts.

iii) Produkter som exporteras inom ramen för kvoter eller för vilka det krävs uppvisande av en exportlicens för att produkterna ska kunna exporteras enligt en kvot som förvaltas av ett tredjeland och som öppnats för gemenskapsprodukter som importeras till detta land.

3. För produkter som avses i punkterna 2 a i, 2 a iii och 2 b i ska det säkerhetsbelopp och den giltighetstid som anges i bilaga II gälla.

För produkter som avses i punkterna 2 a ii, 2 b ii och 2 b iii ska de särskilda tillämpningsföreskrifter avseende giltighetstiden och säkerhetsbeloppet som föreskrivs för dessa produkter i gemenskapsbestämmelserna gälla.

4. När ett bidrag fastställts för produkter som inte anges i bilaga II del II, men en aktör inte ansöker om det bidraget, ska denne aktör, vid tillämpningen av systemet med exportlicenser och förutfastställelselicenser enligt punkt 1, inte vara skyldig att uppvisa licens för export av de aktuella produkterna. *Förordning 514/2008.*

Kapitel II — Licensernas tillämpningsområde**Artikel 2**

[802] Licens ska inte krävas och kan inte uppvisas för produkter

a) som inte har övergått till fri omsättning inom gemenskapen, eller

b) som exporteras:

i) enligt en tullbestämmelse som tillåter införsel utan gällande tull, avgifter med motsvarande verkan, eller

ii) enligt den särskilda ordning som avses i artikel 129 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1[229]) som tillåter export utan exportavgifter.

Artikel 3

[803] 1. Om produkter som omfattas av aktiv förädling och som inte innehåller sådana basprodukter som avses i punkt 2 a övergår till fri omsättning, måste en importlicens uppvisas, om en sådan krävs för de produkter som faktiskt övergår till fri omsättning.

2. Om produkter som övergår till fri omsättning omfattas av någon av åtgärderna i punkt 1 och innehåller både

a) en eller flera basprodukter som har omfattats av villkoren i artikel 23.2 i fördraget men inte längre gör det, som en följd av inarbetning i de produkter som övergått till fri omsättning, och

b) en eller flera basprodukter som inte har omfattats av villkoren i artikel 23.2 i fördraget,

ska en importlicens, utan hinder av artikel 7.1 i denna förordning, uppvisas för varje sådan basprodukt som avses i b i denna punkt och som faktiskt används och är en produkt som kräver en sådan licens.

En importlicens ska dock inte krävas om den normalt inte krävs för den produkt som faktiskt övergår till fri omsättning.

3. Importlicenser som uppvisas när en produkt enligt punkt 1 och 2 övergår till fri omsättning får inte omfatta förutfastställelse.

4. Vid export av en produkt som omfattas av någon av de bestämmelser som avses i punkt 1, och som innehåller en eller flera av de basprodukter som avses i punkt 2 a, ska en exportlicens uppvisas för varje sådan basprodukt för vilken licens krävs.

Om inte annat följer av bestämmelserna i tredje stycket om förutfastställelse av bidrag, ska dock exportlicens inte krävas om den inte krävs för den produkt som faktiskt exporteras.

Vid export av sammansatta produkter som berättigar till ett förutfastställt bidrag för en eller flera av sina delar, ska varje sådan dels tullstatus vara det enda kriteriet som beaktas när systemet med licenser tillämpas.

Artikel 4

[804] 1. Licens ska inte krävas och kan inte uppvisas för verksamheter som

a) anges i artiklarna 36 [1936], 40 [1940], 44 [1944] och 45 [1945] och i artikel 46.1 [1946] i förordning (EG) nr 800/1999,

b) är helt utan handelskaraktär,

c) avses i förordning (EEG) nr 918/83, eller

d) där kvantiteterna är högst de kvantiteter som anges i bilaga II [852].

Trots bestämmelserna i första stycket ska licens uppvisas när importen eller exporten utförs enligt en förmånsordning som beviljas genom utfärdande av en licens.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förhindra missbruk vid tillämpningen av denna punkt, särskilt när flera import- eller exportdeklarationer, som uppenbart inte har något ekonomiskt eller annat berättigande, används för att täcka en enda import- eller exporttransaktion.

2. I punkt 1 avses med ”verksamheter helt utan handelskaraktär”

a) import som utförs av privatpersoner eller, i fråga om försändelser, som är avsedd för privatpersoner, förutsatt att verksamheten uppfyller kraven i de inledande bestämmelserna i avsnitt II D 2 i den kombinerade nomenklaturen,

b) export som utförs av fysiska personer, förutsatt att verksamheten i tillämpliga delar uppfyller kraven som nämns i punkt a.

3. Medlemsstaterna får underlåta att kräva exportlicens för försändelse av produkter eller varor som företas av privatpersoner eller grupper av privatpersoner

och vars syfte är gratis utdelning för humanitära hjälpändamål i tredjeländer om följande villkor är uppfyllda:

- a) Berörda parter som önskar utnyttja detta undantag har inte ansökt om bidrag.
- b) Försändelserna är av tillfällig karaktär, och består av varierande produkter och varor och överstiger inte sammanlagt 30 000 kg per transportmedel.
- c) De behöriga myndigheterna har tillräckliga bevis beträffande produkternas eller varornas destination och användning samt transaktionens korrekta genomförande.

Följande uppgift ska införas i fält 44 i exportdeklarationerna: ”Inget bidrag – artikel 4.3 i förordning (EG) nr 376/2008”.

Artikel 5

[805] En importlicens ska inte krävas och kan inte uppvisas när produkter övergår till fri omsättning enligt bestämmelserna i avdelning VI kapitel 2 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [285] o.f.) om behandling av returvaror.

Artikel 6

[806] 1. Exportlicens ska inte krävas och kan inte uppvisas vid mottagandet av en deklaration för återexport gällande produkter för vilka exportören visar att det har beslutats om återbetalning av eller befrielse från importtull i enlighet med bestämmelserna i avdelning VII kapitel 5 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [335] o.f.).

2. Om det vid exporten av produkter krävs en exportlicens, och de behöriga myndigheterna tar emot deklarationen för återexport innan de fattar beslut om ansökan om återbetalning av eller befrielse från importtull ska beviljas, ska en exportlicens uppvisas. Förutfastställelse av exportbidrag eller exportavgift ska inte tillåtas.

Kapitel III — Allmänna bestämmelser

Avsnitt 1 — Licensers och dellicensers giltighet

Artikel 7

[807] 1. Import- eller exportlicensen ger rättighet och skyldighet att under licensens giltighetstid importera eller exportera den angivna kvantiteten av den berörda produkten eller varan, om inte force majeure föreligger.

De skyldigheter som anges här ska vara huvudkrav enligt artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

2. Exportlicensen med förutfastställelse av bidrag ska medföra skyldighet att under licensens giltighetstid exportera den angivna kvantiteten av den berörda produkten, om inte force majeure föreligger.

Om exportlicens ska uppvisas vid export av produkterna ska exportlicensen med förutfastställelse av exportbidraget vara avgörande för rätten att exportera eller rätten till bidrag.

Om exportlicens inte ska uppvisas vid export av produkterna ska exportlicensen med förutfastställelse av exportbidraget endast vara avgörande för rätten till bidrag.

De skyldigheter som anges här ska vara huvudkrav enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85.

3. I de fall som avses i artikel 47 och i de fall där ett sådant krav ställs i särskilda gemenskapsregler för den berörda sektorn, ska utfärdandet av en licens medföra skyldighet att importera från eller exportera till det land eller den grupp av länder som anges i licensen.

4. Om den importerade eller exporterade kvantiteten är högst 5 % större än den kvantitet som anges i licensen, ska den anses ha importerats eller exporterats i enlighet med licensen.

5. Om den importerade eller exporterade kvantiteten är högst 5 % mindre än den kvantitet som anges i licensen, ska skyldigheten att importera eller exportera anses fullgjord.

6. Då punkterna 4 och 5 tillämpas på licenser som är utfärdade per styck, ska resultatet av beräkningen av 5 % avrundas till närmast följande heltal.

7. Om en licens med förutfastställelse av exportavgift eller exportbidrag, med stöd av artikel 3.4 i förordning (EEG) nr 1182/71, den första arbetsdagen som följer på den sista dagen i dess normala giltighetstid används, ska licensen anses ha använts den sista dagen av dess normala giltighetstid, när det gäller förutfastställda belopp.

8. Utan att det påverkar artikel 1.3 ska giltighetstiden för import- och exportlicenser samt förutfastställselicenser fastställas för var och en av de produkter som anges i bilaga II [852]. *Förordning 514/2008*.

Artikel 8

[808] 1. Skyldigheter som följer av licenser kan inte överlåtas. Rättigheter som följer med licenser kan överlåtas av licensinnehavaren under giltighetstiden. En sådan överlåtelse kan bara göras till förmån för en enda mottagare för varje licens eller dellicens. Den ska gälla kvantiteter som ännu inte avskrivits från licensen eller dellicensen.

2. Mottagaren får inte överlåta sina rättigheter, men får låta dem gå tillbaka till licensinnehavaren. Återgången ska gälla den kvantitet som ännu inte avskrivits från licensen eller dellicensen.

I ett sådant fall ska det utfärdande organet i licensens fält 6 anteckna någon av de uppgifter som återfinns i bilaga III del A [853].

3. Om en licensinnehavare begär överlåtelse eller licensmottagaren begär återbördande till innehavaren ska den utfärdande myndigheten eller den eller de myndigheter som varje medlemsstat utser, uppge följande på licensen eller dellicensen:

- a) Mottagarens namn och adress eller den uppgift som anges i punkt 2.
- b) Datum för noteringen, bestyrkt genom myndighetens stämpel.

4. Överlåtelsen eller återbördandet ska gälla från den dag då noteringen görs.

Artikel 9

[809] Dellicenser ska, inom de kvantitetsgränser som de är utfärdade för, ha samma rättsverkan som de licenser på grundval av vilka de är utställda.

Artikel 10

[810] Licenser och dellicenser som utfärdats, liksom noteringar och attesteringar i dem som gjorts av myndigheterna i en medlemsstat ska ha samma rättsverkan i varje annan medlemsstat som de handlingar som utfärdats och de noteringar och attesteringar som gjorts av myndigheterna där.

Artikel 11

[811] 1. När licens med förutfastställelse av exportbidrag används för att exportera en blandning ska den förutfastställda satsen inte gälla den exporterade blandningen om klassificeringen enligt tulltaxan för den beståndsdel på vilken beräkningen av bidraget för blandningen baseras inte motsvarar blandningens klassificering.

2. När licens med förutfastställelse av exportbidrag används för att exportera varor i satser, ska det förutfastställda beloppet endast gälla den del som klassificeras på samma sätt som varusatsen.

Avsnitt 2 — Ansökan om och utfärdande av licens

Artikel 12

[812] 1. För att en ansökan om licens ska godtas, ska den skickas till eller lämnas in hos den berörda myndigheten på tryckt blankett eller i annan form som överensstämmer med bestämmelserna i artikel 17.

Den behöriga myndigheten får dock godta en ansökan via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande, förutsatt att den innehåller alla upplysningar som skulle ha funnits med på blanketten om den hade använts. Medlemsstaten får begära att denna sedan ska följas av en ansökan på en tryckt blankett eller i annan form som överensstämmer med artikel 17 och som skickas till eller lämnas in till den behöriga myndigheten, varvid datumet för den skriftliga telekommunikationen eller för det elektroniska meddelandet ska gälla som ansökans inlämningsdag. Detta krav ska inte påverka giltigheten av en ansökan som lämnats in via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande.

När licensansökningarna skickas elektroniskt ska medlemsstatens behöriga myndigheter fastställa bestämmelser för hur namnteckningen ska ersättas med annan teknik, eventuellt med användning av koder.

2. Återkallande av en ansökan får bara göras per brev, via skriftlig telekommunikation eller via elektroniskt meddelande och ska vara den behöriga myndigheten till handa senast klockan 13.00 på ansökningens inlämningsdag, förutom i händelse av force majeure.

Artikel 13

[813] 1. Ansökan om licens med förutfastställelse av bidrag och licensen i fält 16 ska innehålla den tolvstaviga produktkod som fastställts i exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter.

Om bidragssatsen är densamma för flera koder i samma kategori, såsom denna fastställs enligt det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 och i motsvarande artiklar i övriga förordningar som gäller den gemensamma organisationen av marknaderna, kan dessa koder dock stå tillsammans i licensansökningarna och i licenserna.

2. Om bidragssatsen är differentierad efter destination ska destinationsland eller i förekommande fall destinationszon anges i fält 7 på licensansökan eller på licensen.

3. Utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 1 första stycket och om en produktgrupp fastställs enligt artikel 4.2 [1904] första stycket andra strecksatsen i förordning (EG) nr 800/1999 får de produktkoder som tillhör denna grupp införas i licensansökan och på själva licenserna i fält 22 efter uppgiften: ”produktgrupp enligt artikel 4.2, i förordning (EG) nr 800/1999”.

Artikel 14

[814] 1. Ansökningar som innehåller villkor som inte täcks av gemenskapsregler ska avvisas.

2. Utan att det påverkar artikel 1.3 ska säkerhetsbeloppet för licenser som utfärdas för import och export vara det som fastställs i bilaga II [852]. Ett tilläggsbelopp kan komma att tillämpas om det fastställts en exportavgift.

Ansökningar om licenser ska avvisas om inte en tillräckligt stor säkerhet har ställts hos den behöriga myndigheten senast kl. 13.00 den dag då ansökan lämnas in.

3. Om det totala säkerhetsbeloppet för en licens uppgår till högst 100 euro eller om licensen har upprättats av ett interventionsorgan, ska det inte krävas någon garanti.

4. Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheterna i artikel 5 i förordning (EEG) nr 2220/85 ska säkerhetsbeloppet infordras vid utgången av den frist på två månader som följer på den dag då licensen upphör att gälla.

5. Det ska inte krävas någon säkerhet för licenser som utfärdas för export till tredjeland inom ramen för humanitärt bistånd som inte görs av gemenskapen och som genomförs av biståndsorganisationer som är godkända av exportmedlemsstaten. Medlemsstaten ska omedelbart meddela kommissionen de godkända biståndsorganen.

6. Om punkterna 3, 4 och 5 tillämpas ska artikel 4.1 tredje stycket gälla i tillämpliga delar. *Förordning 514/2008.*

Artikel 15

[815] Licensansökningar och licenser med förutfastställelse av bidrag som utfärdas för livsmedelsbistånd i den mening som avses i artikel 10.4 i det jordbruksavtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan ska i fält 20 ha minst en av de uppgifter som återfinns i bilaga III del B [853] i denna förordning.

I fält 7 ska bestämmelseiland anges. Licensen ska endast vara giltig för export som sker inom ramen för livsmedelsbistånd av det slag som avses ovan.

Artikel 16

[816] 1. Med inlämningsdag för ansökan om licens avses den dag då det behöriga organet tar emot ansökan, förutsatt att den tas emot senast kl. 13.00, oavsett om ansökan lämnas direkt eller skickas till den behöriga myndigheten per brev eller e-post.

2. De licensansökningar som kommer in till det behöriga organet en lördag, söndag eller helgdag eller en vardag efter kl. 13.00 ska anses ha inkommit den första arbetsdagen efter det att de faktiskt mottogs.

3. Om en särskild period har föreskrivits för inlämnande av licensansökningar, uttryckt i antal dagar, och om den sista dagen av denna period infaller en lördag, söndag eller helgdag ska denna period löpa ut kl. 13.00 den första arbetsdagen därefter.

Denna förlängning ska dock inte tas i beaktande vid beräkningen av de belopp som fastställs genom licensen eller för fastställande av giltighetstiden.

4. Tidsangivelserna i denna förordning avser lokal belgisk tid.

Artikel 17

[817] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12.1 andra stycket och artikel 18.1, ska licensansökningar, licenser och dellicenser upprättas på blanketter som överensstämmer med förlagorna i bilaga I [851]. Dessa blanketter ska fyllas in enligt de anvisningar som ges i dem och i enlighet med de särskilda gemenskapsbestämmelser som gäller den berörda produktsektorn.

2. Blanketter för licenser ska framställas i set bestående av exemplar nr 1, exemplar nr 2, ansökan samt eventuella extra exemplar av licensen.

Medlemsstaten får dock föreskriva att de sökande endast ska fylla i ansökningsblanketten i stället för hela det set som avses i första stycket.

Om en gemenskapsbestämmelse resulterar i att den kvantitet för vilken licensen utfärdas kan bli mindre än den som ansökan ursprungligen gällde, ska den kvantitet ansökan gäller och motsvarande säkerhets storlek bara föras in på ansökningsblanketten.

Blanketter för dellicenser ska framställas i set bestående av exemplar nr 1 och exemplar nr 2.

3. Blanketter, inklusive fortsättningsblad, ska tryckas på vitt, träfritt, bestruket papper med en vikt på minst 40 gram per kvadratmeter. Formulären ska mäta 210×297 mm med en maximal avvikelse i längden på mellan minus 5 mm och plus 8 mm. Radavståndet ska vara 4,24 mm (en sjättedels engelsk tum) och blanketternas uppställning ska följas exakt. Båda sidorna av exemplar nr 1 och den sida på fortsättningsbladen på vilken avskrivningarna ska föras in, ska dessutom vara tryck på guiljocherad botten för att göra förfälskningar med mekaniska eller kemiska medel synliga. Guillochtrycket ska vara grönt för importblanketter och sepiabrunt för exportblanketter.

4. Det åligger medlemsstaterna att låta trycka blanketter. Dessa kan också tryckas av tryckerier som har avtal med de medlemsstater där de är belägna. I det senare fallet måste hänvisning till avtalet med medlemsstaten framgå på varje blankett. Varje blankett ska vara försedd med tryckeriets namn och adress eller ett märke som gör det möjligt att identifiera det, samt, med undantag av ansökningsblanketter och fortsättningsblad, ett individuellt serienummer. Numret ska föregås av någon av följande bokstavskombinationer, beroende på vilken medlemsstat som utfärdar dokumentet: "AT" för Österrike, "BE" för Belgien, "BG" för Bulgarien, "CZ" för Tjeckien, "CY" för Cypern, "DE" för Tyskland, "DK" för Danmark, "EE" för Estland, "EL" för Grekland, "ES" för Spanien, "FI" för Finland, "FR" för Frankrike, "HU" för Ungern, "IE" för Irland, "IT" för Italien, "LU" för Luxemburg, "LT" för Litauen, "LV" för Lettland, "MT" för Malta, "NL" för Nederländerna, "PL" för Polen, "PT" för Portugal, "RO" för Rumänien, "SE" för Sverige, "SI" för Slovenien, "SK" för Slovakien och "UK" för Förenade kungariket.

När licenserna och dellicenserna ges ut kan de förses med utfärdandenummer av den utfärdande myndigheten.

5. Ansökningarna, licenserna och dellicenserna ska fyllas i på maskin eller med datorhjälpmedel. De ska tryckas och fyllas i på något av gemenskapens officiella språk som bestäms av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utfärdar dem. Medlemsstaten får dock tillåta att ansökningar fylls i för hand med bläck och med tryckbokstäver.

6. De myndigheter som utfärdar licenser och som gör avskrivningar ska vid stämpling använda en metallstämpel, helst av stål. Den utfärdande myndighetens stämpel får dock ersättas av en reliefstämpel kombinerad med perforerade bokstäver och siffror.

7. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får vid behov kräva att licenser och dellicenser översätts till det officiella språket eller något av de officiella språken i landet.

Artikel 18

[818] 1. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 17 får licenserna utfärdas och användas med hjälp av datorsystem i enlighet med bestämmelser som fastställs av de behöriga myndigheterna. Dessa licenser kallas hädanefter "elektroniska licenser".

Den elektroniska licensen ska när det gäller innehåll vara identisk med den på papper.

2. Om licensinnehavaren eller licensmottagaren behöver använda den elektroniska licensen i en medlemsstat som inte är ansluten till datorsystemet för utfärdande av licenser ska han ansöka om ett utdrag.

Utdraget ska utfärdas utan dröjsmål och utan extra kostnad och ska utfärdas enligt den blankett som avses i artikel 17.

Om ett sådant utdrag används i en medlemsstat som är ansluten till datorsystemet för utfärdande av licenser ska endast pappersutdraget användas.

Artikel 19

[819] 1. Om de belopp som ska föras in i licenser vid omvandlingen från euro till nationell valuta får tre eller flera decimaler, ska bara de två första anges. När den tredje decimalen är fem eller mer ska den andra avrundas uppåt till nästa heltal, och när den tredje decimalen är mindre än fem ska den andra decimalen förbli oförändrad.

2. Om belopp som uttrycks i euro omvandlas till pund sterling, ska dock det som sägs i punkt 1 om de två första decimalerna gälla de fyra första decimalerna. När den femte decimalen är fem eller mer ska den fjärde decimalen avrundas uppåt till nästa heltal, och när den femte decimalen är mindre än fem ska den fjärde decimalen förbli oförändrad.

Artikel 20

[820] 1. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 18 om elektroniska licenser ska licenserna upprättas i minst två exemplar av vilka det första, kallat ”innehavarens exemplar”, ska vara nr 1 och utfärdas utan dröjsmål till den sökande, och det andra exemplaret, kallat ”det utfärdande organets exemplar”, ska vara nr 2 och bevaras hos det utfärdande organet.

2. När licens utfärdas för en kvantitet som är mindre än den som ansökan gällde, ska den utfärdande myndigheten ange

- a) den kvantitet som licensen är utställd för i fält 17 och 18 i licensen,
- b) den motsvarande säkerhetens storlek i fält 11 i licensen.

Säkerhet som har ställts avseende den kvantitet för vilken licens inte har utfärdats, ska omedelbart frisläppas.

Artikel 21

[821] 1. På begäran av licensinnehavaren eller den som licensen överlåtits till, och när exemplar nr 1 av dokumentet har lämnats in, får en eller dellicenser utfärdas av den utfärdande myndigheten eller av den eller en av de myndigheter som varje medlemsstat utser.

En dellicens ska utfärdas i minst två exemplar, varav det första, kallat ”innehavarens exemplar” och märkt ”nr 1”, genast ska sändas till den sökande, och det andra, kallat ”utfärdande myndighets exemplar” och märkt ”nr 2”, ska behållas av myndigheten.

Den myndighet som utfärdar dellicenser ska på exemplar nr 1 av licensen skriva av den kvantitet för vilken dellicensen är utfärdad, ökad med lämplig tolerans. Ordet ”dellicens” ska föras in vid den avskrivna kvantiteten i exemplar nr 1 av licensen.

2. En dellicens kan inte ligga till grund för ytterligare en dellicens.

3. Innehavaren ska återlämna exemplar nr 1 av en dellicens som har använts eller som har upphört att gälla till den behöriga myndighet som utfärdade det, tillsammans med exemplar nr 1 av den ursprungliga licensen, så att myndigheten kan justera de avskrivningar som gjorts i licensen utifrån dem som gjorts i exemplar nr 1 av dellicensen.

Artikel 22

[822] 1. För att kunna bestämma licensers giltighetstid, ska de anses ha utfärdats den dag då ansökan om dem kom in, vilket innebär att den dagen tas med vid beräkningen av giltighetstiden. Licensen får emellertid endast användas efter det att den faktiskt utfärdats.

2. Det kan särskilt anges att en licens ska börja gälla den dag då den faktiskt utfärdas, vilket innebär att den dagen ska tas med vid beräkningen av dess giltighetstid.

Avsnitt 3 — Användning av licenser**Artikel 23**

[823] 1. Exemplar nr 1 av licensen ska uppvisas enligt följande:

a) När det gäller en importlicens vid det tullkontor som tar emot deklarationen om övergång till fri omsättning.

b) När det gäller en exportlicens eller en licens med förutfastställelse av bidrag, vid den tullmyndighet som tar emot deklarationer avseende export.

Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 2.1 [1902] i förordning (EG) nr 800/1999, ska tulldeklarationen avgas av licensinnehavaren, eller i förekommande fall den som licensen överlåtits till, eller deras ombud, i enlighet med definitionen i artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [105]).

2. Exemplar nr 1 av licensen ska uppvisas eller stå till tullmyndigheternas förfogande när den deklaration som avses i punkt 1 tas emot.

3. Efter avskrivning och attestering av respektive tullkontor enligt punkt 1 ska exemplar nr 1 av licensen lämnas tillbaka till den berörda parten. Medlemsstaterna får dock begära eller tillåta att den berörda parten gör avskrivning i licensen, varvid avskrivningen alltid ska kontrolleras och attesteras av det berörda tullkontoret.

4. Om den importerade eller exporterade kvantiteten inte motsvarar den kvantitet som avskrivits i licensen ska licensavskrivningen rättas för att ta hänsyn till den kvantitet som faktiskt har importerats eller exporterats.

Artikel 24

[824] 1. Genom undantag från bestämmelserna i artikel 23 får en medlemsstat godkänna att licensen

a) lämnas in hos det utfärdande organet eller hos den myndighet som står för utbetalningen av bidraget,

b) lagras i databasen hos det utfärdande organet eller den myndighet som står för utbetalningen av bidraget, i de fall artikel 18 är tillämplig.

2. Den berörda medlemsstaten ska avgöra i vilka fall punkt 1 ska gälla och vilka villkor den berörda parten ska uppfylla för att få använda förfarandet i punkt 1. Dessutom måste de bestämmelser som antagits av medlemsstaten vara sådana att de säkerställer lika behandling av alla licenser med förutfastställelse utfärdade inom gemenskapen.

3. Medlemsstaten ska utse den myndighet som ska sköta avskrivning och attestering av licensen.

Emellertid ska avskrivning, validering och attestering av licensen också anses ha skett om

a) det föreligger ett dokument som framställs genom databehandling, i vilket de exporterade kvantiteterna anges; detta dokument ska bifogas licensen och klassificeras med denna,

b) de exporterade kvantiteterna har registrerats i en officiell elektronisk databas i den berörda medlemsstaten och det finns en länk mellan denna information och den elektroniska licensen. Medlemsstaterna får välja att arkivera dessa uppgifter med pappersversioner av de elektroniska dokumenten.

Avskrivningsdatum ska vara det datum då den deklaration som avses i artikel 23.1 tas emot.

4. När deklarationen tas emot i tullen, ska den berörda parten i deklarationen uppge att bestämmelserna i denna artikel tillämpas och ange referensnumret på den licens som ska användas.

5. När det gäller en import- eller exportlicens får varorna frigöras endast om det tullkontor som avses i artikel 23.1a har mottagit information från den behöriga myndigheten om att den licens som anges i tulldokumentet är giltig för produkten i fråga och att denna har avskrivits.

6. När exportlicens inte krävs för de exporterade produkterna, men exportbidraget har fastställts med hjälp av en exportlicens med förutfastställelse av bidraget, kan, om det dokument som används vid exporten för ansökan om bidrag, på grund av en felaktighet, inte innehåller någon hänvisning till bestämmelserna i denna artikel eller till licensnumret eller om informationen är felaktig, transaktionen genomförs förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Den myndighet som ska betala bidraget innehar en exportlicens med förutfastställelse av bidraget för produkten i fråga, vilken är giltig den dag då deklarationen tas emot.

b) De behöriga myndigheterna innehar tillräckliga underlag för att jämföra den exporterade kvantiteten med exportlicensen.

Artikel 25

[825] 1. Anteckningar som gjorts i licenser och dellicenser får inte ändras efter det att de har utfärdats.

2. Om det uppstår tvivel om riktigheten hos de uppgifter som förts in i en licens eller dellicens, ska dessa återlämnas till den utfärdande myndigheten på begäran av den berörda parten eller den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

Om den utfärdande myndigheten anser att en rättelse behöver göras, ska den återkalla dellicensen eller licensen samt alla tidigare utfärdade dellicenser, och ska snarast utfärda antingen en rättad dellicens eller en rättad licens med tillhörande rättade dellicenser. På varje exemplar av dessa nya dokument, som ska förses med texten ”licens rättad den ...” eller ”dellicens, rättad den ...”, ska eventuella tidigare avskrivningar föras in.

Om den utfärdande myndigheten inte anser det nödvändigt att rätta licensen eller dellicensen ska den förse handlingen med uppgiften ”kontrollerad den ... enligt artikel 25 i förordning (EG) nr 376/2008” och stämpla den.

Artikel 26

[826] 1. Innehavaren ska på den utfärdande myndighetens begäran återlämna licensen eller dellicensen till myndigheten.

2. Om ett omtvistat dokument återlämnas eller hålls inne i enlighet med bestämmelserna i denna artikel eller i artikel 25, ska den behöriga nationella myndigheten på begäran ge den berörda parten ett kvitto.

Artikel 27

[827] Om det utrymme på licenserna eller dellicenserna som har reserverats för avskrivningar är otillräckligt, får den myndighet som gör avskrivningarna lägga till ett eller flera fortsättningsblad med samma fält för avskrivningar som på baksidan av exemplar nr 1 av dessa licenser eller dellicenser. Den myndighet som gör avskrivningarna ska anbringa sin stämpel med ena halvan på licensen eller dellicensen och den andra på fortsättningsbladet, och för varje ytterligare fortsättningsblad som utfärdas ska en ny stämpel anbringas på samma sätt på detta blad och det föregående.

Artikel 28

[828] 1. Om det uppstår tvivel om en licens eller en dellicens äkthet, eller däri införda avskrivningar eller attesteringar, ska den behöriga nationella myndigheten återlämna det omtvistade dokumentet, eller en fotostatkopia av det, till berörd myndighet för kontroll.

Dokument kan också lämnas tillbaka för slumpvis kontroll, varvid endast en fotostatkopia ska återlämnas.

2. Om ett omtvistat dokument återlämnas i enlighet med punkt 1, ska den behöriga nationella myndigheten på begäran ge ett kvitto till den berörda parten.

Artikel 29

[829] 1. I den omfattning det är nödvändigt för en riktig tillämpning av denna förordning, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter utbyta information om licenser och dellicenser, samt om oegentligheter och överträdelser i samband med dem.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen så snart de fått kännedom om oegentligheter och överträdelser i samband med denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen meddela namn och adress på de myndigheter som utfärdar licenser och dellicenser, kräver in exportavgifter och betalar ut exportbidrag. Kommissionen ska publicera dessa uppgifter i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Medlemsstaterna ska också till kommissionen överlämna avtryck av de behöriga myndigheternas stämplat eller, om sådana används, relieftryck. Kommissionen ska omedelbart underrätta de andra medlemsstaterna härom.

Avsnitt 4 — Frisläppande av säkerhet**Artikel 30**

[830] Beträffande licensers giltighetstid gäller följande:

a) Skyldigheten att importera ska anses fullgjord och rättigheten att importera enligt licensen ska anses förverkad den dag då en sådan deklARATION som avses i artikel 23.1 a tas emot, dock alltid under förutsättning att den aktuella produkten faktiskt övergår till fri omsättning.

b) Skyldigheten att exportera ska anses fullgjord och rättigheten att exportera enligt licensen ska anses förverkad den dag då en sådan deklARATION som avses i artikel 23.1 b tas emot.

Artikel 31

[831] Att ett huvudkrav har uppfyllts ska visas genom att

a) vid import lämna bevis för att en sådan deklARATION som avses i artikel 23.1 a mottagits avseende den aktuella produkten,

b) vid export lämna bevis för att en sådan deklARATION som avses i artikel 23.1 b mottagits avseende den aktuella produkten, och dessutom,

i) ska det, när det gäller antingen export eller leveranser som likställs med export enligt artikel 36 [1936] i förordning (EG) nr 800/1999, krävas att det styrks att produkten inom 60 dagar från den dag då exportdeklarationen togs emot, om inte hinder har uppkommit genom force majeure, antingen har nått sin bestämmelseort, vilket gäller leveranser som likställs med export, eller, i andra fall, har lämnat gemenskapens tullområde; vid tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning ska leveranser av produkter som endast är avsedda för konsumtion ombord på borrh- eller produktionsplattformar, inklusive arbetsställen som betjänar sådana anläggningar, anses ha lämnat gemenskapens tullområde, om anläggningarna är belägna på den europeiska kontinentalsockeln eller på kontinentalsockeln i den icke-europeiska delen av gemenskapen, men utanför en tre sjömil bred zon, mätt från den baslinje som används för att bestämma gränsen för en medlemsstats territorialvatten,

ii) ska det i de fall produkterna omfattas av förfarandet för lagring av livsmedel i artikel 40 [1940] i förordning (EG) nr 800/1999, krävas att det styrks att produkten har placerats i ett proviantlager inom 30 dagar från det att anmälan om att det ska omfattas av det förfarandet har tagits emot, om inte hinder har uppstått genom force majeure.

När den tidsfrist på 60 dagar som anges i första stycket b i eller den tidsfrist på 30 dagar som anges i första stycket b ii har gått ut, ska säkerheten frisläppas i enlighet med bestämmelserna i artikel 23.2 i förordning (EEG) nr 2220/85.

En förverkan av säkerheten enligt andra stycket ska inte tillämpas på de kvantiteter för vilka bidraget minskas enligt artikel 50.1 [1950] i förordning (EG) nr 800/1999 på grund av att tidsfristerna i artikel 7.1 [1907] eller i artikel 40.1 [1940] i den förordningen inte iakttas.

Artikel 32

[832] 1. Kraven i artikel 31 ska styrkas på följande sätt:

a) I de fall som avses i artikel 31 a genom att visa upp exemplar nr 1 av licensen, och i tillämpliga fall exemplar nr 1 av dellicensen, med attestering enligt artikel 23 eller artikel 24.

b) I de fall som avses i artikel 31 b, och om inte annat följer av punkt 2 i denna artikel, genom att visa upp exemplar nr 1 av licensen, och i tillämpliga fall, exemplar nr 1 av dellicensen, attesterad enligt artikel 23 eller artikel 24.

2. Dessutom ska kompletterande bevis krävas när det gäller export från gemenskapen eller leveranser till någon av de destinationer som närmare anges i artikel 36 [1936] i förordning (EG) nr 800/1999 eller när produkterna omfattas av förfarandet enligt artikel 40 [1940] i samma förordning.

Sådana kompletterande bevis ska lämnas enligt följande:

a) De ska bestämmas av den berörda medlemsstaten när följande äger rum i denna stat:

i) Licensen utfärdas.

ii) Den deklaration som avses i artikel 23.1 b i denna förordning tas emot.

iii) Produkten

— lämnar gemenskapens tullområde; vid tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning ska leveranser av varor som endast är avsedda för konsumtion ombord på bord- eller utvinningsplattformar, inklusive arbetsställen som betjänar sådana anläggningar, anses ha lämnat gemenskapens tullområde, om anläggningarna är belägna inom den europeiska kontinentalsockelns område eller inom den del av kontinentalsockelns område som ligger i den icke-europeiska delen av gemenskapen, men utanför en tre sjömil bred zon, mätt från den baslinje som används för att bestämma gränsen för en medlemsstats territorialvatten,

— levereras till en destination som omnämns i artikel 36 i förordning (EG) nr 800/1999, eller

— placeras i ett proviantlager enligt artikel 40 i förordning (EG) nr 800/1999 i medlemsstaten.

b) De ska i alla andra fall lämnas genom

i) uppvisande av ett eller flera kontrollexemplar T5 som avses i artikel 912a i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1426 A]), eller en bestyrkt kopia eller fotostatkopia av ett sådant kontrollexemplar eller av kontrollexemplaren,

ii) ett intyg från den myndighet som är ansvarig för utbetalning av exportbidraget om att villkoren i artikel 31 b i den här förordningen har uppfyllts,

iii) motsvarande bevis enligt punkt 4 i denna artikel.

Om det enda syftet med kontrollexemplaret T5 är att frisläppa säkerheten ska fält 106 i T5 innehålla någon av de uppgifter som återfinns i bilaga III del C [853] till denna förordning.

Om det dokument som används är en dellicens, eller en ersättning för en licens eller en dellicens, ska dock denna uppgift kompletteras med originallicensens nummer samt det utfärdande organets namn och adress.

De dokument som avses i led b i) och ii), ska skickas tjänstevägen till det utfärdande organet.

3. Om en produkt, efter mottagandet av exportdeklarationen enligt artikel 23.1 b, omfattas av något av de förenklade förfaranden som fastställs i artiklarna 412–442a i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [921—952]) eller i avdelning X kapitel I i tillägg I till konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande för att transporteras till en bestämmelsestation eller levereras till en mottagare utanför gemenskapens tullområde, ska kontrollexemplar T5 som krävs enligt punkt 2 b i denna artikel skickas tjänstevägen till det utfärdande organet. Någon av uppgifterna i bilaga III del D [853] till denna förordning ska föras in i fält J i kontrollexemplar T5 under rubriken ”Anmärkningar”.

I det fall som avses i första stycket kan avgångstullmyndigheten endast godkänna en ändring i fraktkontraktet som medför att frakten avslutas inom gemenskapen om det kan fastställas

a) att en ny säkerhet har ställts om den som tidigare ställts för detta fraktföretag har frisläppts, eller

b) att de berörda myndigheterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säkerheten inte frisläpps.

Om säkerheten har frisläppts och det senare visar sig att produkten inte har exporterats ska medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder.

4. Om kontrollexemplar T5 som avses i punkt 2 b inte kan visas upp inom tre månader från utfärdandet på grund av omständigheter som den berörda parten inte råår över, får den senare lämna in en ansökan till den behöriga myndigheten om att få andra dokument godkända som likvärdiga, och samtidigt ange orsakerna till ansökan och lämna in bestyrkande handlingar.

De bestyrkande handlingar som ska bifogas ansökan anges i artikel 49.3 [1949] andra stycket i förordning (EG) nr 800/1999.

Artikel 33

[833] Vid tillämpning av artikel 37 [1937] i förordning (EG) nr 800/1999 ska månadens sista dag anses vara mottagningsdag för den deklaration som avses i artikel 23.1 b i denna förordning.

Artikel 34

[834] 1. På begäran av licensinnehavaren får medlemsstaten frisläppa säkerheten i delbelopp i proportion till de kvantiteter produkter för vilka det bevis som avses i artikel 31 uppvisas, under förutsättning att det har styrks att minst 5 % av den kvantitet som anges i licensen har importerats eller exporterats.

2. När skyldigheten att importera eller exportera inte har fullgjorts ska, om inte annat följer av bestämmelserna i artiklarna 39, 40 eller 47, säkerheten förverkas med ett belopp som är lika med skillnaden mellan

- a) 95 % av den kvantitet som anges i licensen, och
- b) den kvantitet som faktisk har importerats eller exporterats.

Om licensen är utfärdad med angivande av antal ska resultatet av beräkningen av 95 % i tillämpliga fall rundas av till närmaste lägre heltal.

Om den importerade eller exporterade kvantiteten uppgår till mindre än 5 % av den kvantitet som anges i licensen ska dock hela säkerheten förverkas.

Dessutom gäller att om den säkerhet som skulle förverkas är på 100 euro eller mindre för en viss licens, ska den berörda medlemsstaten frisläppa hela säkerheten.

Om säkerheten har frisläppts helt eller delvis på felaktiga grunder ska den ställas på nytt för kvantiteterna i fråga hos det organ som har utfärdat licensen.

En begäran om att den frisläppta säkerheten ska ställas på nytt får dock inte göras senare än fyra år efter frisläppandet, under förutsättning att aktören har handlat i god tro.

3. När det gäller exportlicens med förutfastställelse av bidraget ska följande gälla:

a) Om licensen eller dellicensen återlämnas till det utfärdande organet under de första två tredjedelarna av dess giltighetsperiod, ska den motsvarande säkerhet som ska förverkas minskas med 40 %. Vid tillämpning av detta stycke ska varje del av en dag räknas som en hel dag.

b) Om licensen eller dellicensen återlämnas till det utfärdande organet under den sista tredjedelen av dess giltighetsperiod eller under den månad som följer efter dagen för giltighetsperiodens slut, ska den motsvarande säkerhet som ska förverkas minskas med 25 %.

Bestämmelserna i första stycket ska endast tillämpas på licenser och dellicenser som återlämnas till det utfärdande organet under det Gatt-år för vilket licenserna har utfärdats och under förutsättning att de har återlämnats mer än 30 dagar före det årets slut.

Första stycket ska endast tillämpas om det inte har fattats beslut om att upphäva tillämpningen. Kommissionen får besluta enligt förfarandet som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 eller andra motsvarande artiklar i andra förordningar om gemensam organisation av marknaderna, om exportbidraget för en eller flera produkter har ökat, om att upphäva tillämpningen av första stycket för licenser som ansökts om före ökningen av exportbidraget, när dessa inte lämnas till det utfärdande organet förrän dagen före ökningen av exportbidraget.

För de licenser som lämnas in i enlighet med artikel 24 i denna förordning ska den dag då licensen lämnas in till det utfärdande organet anses vara den dag då detta organ tar emot en ansökan från licensinnehavaren om att inleda frisläppandet av säkerheten.

4. Det bevis på att licensen har använts som avses i artikel 32.1, ska visas upp inom två månader från det att licensen har upphört att gälla, om inte hinder uppstår på grund av force majeure.

5. Det bevis för att varorna har lämnat tullområdet, har levererats till en bestämmelseort i enlighet med artikel 36 [1936] i förordning (EG) nr 800/1999 eller har hänförs till det förfarande som avses i artikel 40 [1940] i samma förordning, som avses i artikel 32.2 i denna förordning, ska visas upp inom tolv månader från det att licensen har upphört att gälla, om inte hinder uppstår på grund av force majeure.

6. Det belopp som ska förverkas för de kvantiteter för vilka bevis avseende exportlicens med förutfastställelse av bidrag inte har uppvisats inom den tidsfrist som fastställs i punkt 4 ska minskas med

a) 90 % om beviset uppvisas under den tredje månaden efter det att licensen har upphört att gälla,

b) 50 % om beviset uppvisas under den fjärde månaden efter det att licensen har upphört att gälla,

c) 30 % om beviset uppvisas under den femte månaden efter det att licensen har upphört att gälla,

d) 20 % om beviset uppvisas under den sjätte månaden efter det att licensen har upphört att gälla.

7. I andra fall än de som anges under punkt 6 ska gälla att det belopp som ska förverkas för de kvantiteter för vilka bevis inte uppvisats inom den tidsfrist som fastställs i punkterna 4 och 5, men som uppvisas senast under den 24:e månaden efter det att licensen har upphört att gälla, ska utgöra 15 % av det belopp som skulle ha varit definitivt förverkat om produkterna inte hade importerats eller exporterats. Om det för en viss produkt finns licenser med olika satser för beräkning av säkerheten, ska den lägsta sats som gäller för importen eller exporten användas för att beräkna det belopp som ska förverkas.

8. De behöriga myndigheterna får, om de redan förfogar över erforderliga uppgifter, befria från skyldigheten att visa upp de bevis som avses i punkterna 4 och 5.

9. Om det genom en gemenskapsbestämmelse med hänvisning till denna punkt föreskrivs att en skyldighet ska fullgöras genom styrkande av att produkten har nått en angiven bestämmelseort, ska detta ske i enlighet med artikel 16 [1916] i förordning (EG) nr 800/1999, och om detta bevis inte utfärdas ska licenssäkerheten konfiskeras för kvantiteten i fråga.

Detta styrkande ska också ske inom tolv månader från det att licensen har upphört att gälla. Om de dokument som krävs enligt artikel 16 i förordning (EG) nr 800/1999 inte kan lämnas in inom den föreskrivna tiden, trots att exportören ägnat vederbörlig möda åt att få fram dem i tid, kan denne beviljas uppskov för inlämnandet av dessa dokument.

10. När denna punkt ska tillämpas på importlicenser i enlighet med gemenskapsbestämmelser ska, trots punkterna 4—8, det bevis för att licensen utnyttjats som avses i artikel 32.1 a lämnas in inom 45 dagar från och med den dag då licensen upphör att gälla, om detta inte är omöjligt på grund av force majeure.

Om beviset på utnyttjandet av licensen enligt artikel 32.1 a lämnas in efter tidsfristen gäller följande:

a) Om licensen, med toleransen inräknad, har utnyttjats under giltighetsperioden, ska säkerheten förverkas till ett belopp som motsvarar ett schablonmässigt avdrag på 15 % av det i licensen angivna sammanlagda säkerhetsbeloppet.

b) Om licensen har utnyttjats endast delvis inom giltighetstiden, ska säkerheten förverkas med ett belopp som motsvarar

i) skillnaden mellan 95 % av den kvantitet som anges på licensen och den kvantitet som faktiskt importeras, plus

ii) 15 % av återstoden av säkerheten efter avdrag enligt led i, genom ett engångsavgift, plus

iii) 3 % av återstoden av säkerheten efter avdragen enligt led i och ii, för varje dag som tidsfristen överskrids.

Avsnitt 5 — Förlust av licens

Artikel 35

[835] 1. Denna artikel ska tillämpas om en licens eller dellicens med förutfastställelse av exportbidragen till ett belopp större än noll förkommer.

2. Den myndighet som utfärdade den ursprungliga licensen ska, med förbehåll för bestämmelserna i andra stycket, på begäran av licensinnehavaren eller den som licensen överlätits till, utfärda en ersättningslicens eller dellicens.

De behöriga myndigheterna får vägra att utfärda en ersättningslicens om

a) den sökandes förhållanden är sådana att denne inte kan garantera att denna artikels syften uppfylls; denna befogenhet ska i varje medlemsstat utövas i enlighet med där gällande principer mot diskriminering av de sökande och för näringsfriheten,

b) den sökande inte har kunnat visa att han har vidtagit lämpliga försiktighetsåtgärder för att förhindra förlusten av licensen eller dellicensen.

3. Ett exportbidrag som bestäms i samband med anbudsförfarande ska betraktas som ett förutfastställt exportbidrag.

4. En ersättningslicens ska innehålla de uppgifter och noteringar som fanns på den licens den ersätter. Den ska utfärdas för en kvantitet varor som utökad med den tillåtna avvikelser, är lika stor som den tillgängliga kvantiteten i den förlorade licensen. Den sökande ska skriftligt ange denna kvantitet. Om uppgifter som finns hos den utfärdande myndigheten visar att den kvantitet som uppgivits av den sökande är för stor, ska den minskas, därefter utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 andra stycket.

En av uppgifterna i bilaga III del E [853], understruken med rött, ska föras in i fält 22 i ersättningslicensen.

5. Om ersättningslicensen kommer bort ska det inte utfärdas någon ny ersättningslicens.

6. En ersättningslicens ska utfärdas under förutsättning att säkerhet ställs. Säkerhetens storlek ska räknas ut genom att multiplicera

a) det förutfastställda exportbidraget eller i tillämpliga fall den högsta bidragssatsen för de avsedda bestämmelseorterna, plus 20 %, med

b) den kvantitet som ersättningslicensen är utfärdad för, förhöjd med den tillåtna avvikelser.

Det belopp med vilket säkerheten höjs får inte vara lägre än 3 euro per 100 kg nettovikt. Säkerheten ska ställas hos den myndighet som utfärdade originallicensen.

7. Om den kvantitet varor som exporteras med en licens eller en dellicens samt ersättningslicens, är större än den som skulle ha kunnat exporteras med originallicensen ska den i punkt 6 nämnda säkerheten för den överskjutande kvantiteten förverkas som återbetalning av exportbidraget.

8. I de fall när punkt 7 tillämpas och en exportavgift tillämpas den dag då den deklaration som avses i artikel 23.1 b tas emot för den överskjutande kvantiteten, ska den exportavgift som gäller denna dag indrivras.

Den överskjutande kvantiteten

a) ska fastställas i enlighet med punkt 7,

b) ska vara den för vilken deklaration senast har mottagits med stöd av den ursprungliga licensen eller dellicensen, eller av en ersättningslicens. I de fall den kvantitet som senast exporterats är mindre än den överskjutande kvantiteten, ska omedelbart föregående exportsändning eller –sändningar tas med i beräkningen till dess den överskjutande kvantiteten är förbrukad.

Artikel 3.1 [1843] i kommissionens förordning (EEG) nr 120/89 ska inte tillämpas på de fall som beskrivs i denna punkt.

9. I den mån den säkerhet som avses i punkt 6 inte har förverkats i kraft av punkt 7, ska den frisläppas 15 månader efter det att licensen har upphört att gälla.

10. Om en licens eller dellicens som har kommit bort upphittas, får den inte användas och ska lämnas tillbaka till den myndighet som utfärdade ersättningslicensen. Om då den tillgängliga kvantiteten som anges i originallicensen är lika stor som eller större än den kvantitet som ersättningslicensen utfärdats för, ska den säkerhet som avses i punkt 6 frisläppas omedelbart.

Om den tillgängliga kvantiteten är större, ska dock den berörda parten kunna begära att en dellicens utfärdas för en kvantitet som utökad med den tillåtna avvikelser, är lika stor som den som fortfarande kan utnyttjas.

11. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska lämna varandra de upplysningar som är nödvändiga för tillämpningen av denna artikel.

Om myndigheterna lämnar dessa upplysningar via ett sådant kontrollexemplar T5 som avses i artikel 912a i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1426 A]) och som har utfärdats i syfte att styrka utförsel från gemenskapens tullområde, ska originallicensens nummer föras in i fält 105 i kontrollexemplaret T5. Om en dellicens eller en ersättningslicens används ska originallicensens nummer föras in i fält 106 i kontrollexemplaret T5.

Artikel 36

[836] 1. Med undantag av de fall som avses i punkt 2 ska den behöriga myndigheten avslå en ansökan om ersättningslicens eller ersättningsdellicens för en viss produkt om utfärdandet av licenser för den berörda produkten inställts tillsvidare eller om utfärdandet sker inom ramen för en kvantitativ kvot.

2. Om innehavaren av en import- eller exportlicens med eller utan förutfastställelse eller den som licensen överlåtits till, kan bevisa på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt både att licensen eller dellicensen inte alls eller bara delvis har utnyttjats och inte längre kan användas, särskilt som en följd av att licensen helt eller delvis förstörts, ska en ersättningslicens utfärdas av den myndighet som utfärdat originallicensen för en kvantitet varor som, eventuellt utökad med den tillåtna avvikelser, är lika stor som den återstående tillgängliga kvantiteten. I detta fall ska bestämmelserna i artikel 35.4 första meningen tillämpas.

Artikel 37

[837] När ersättningslicenser utfärdas ska medlemsstaterna omedelbart informera kommissionen om

a) serienumren på de ersättningslicenser som utfärdats och serienumren för ersatta licenser i enlighet med artiklarna 35 och 36,

b) de aktuella varornas slag och kvantitet, och i tillämpliga fall, exportbidrags- eller exportavgiftsbelopp som har förutfastställts.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta. *Förordning 74/2010*.

Artikel 38

[838] 1. Om en licens eller en dellicens förkommer, och den förlorade licensen har använts helt eller delvis, får den utfärdande myndigheten i undantagsfall förse den berörda parten med en dubblett av denna licens, som ska vara utfärdad och attesterad på samma sätt som originallicensen, och tydligt märkt med ”dubblett” på varje exemplar.

2. Dubbletter får inte användas vid genomförandet av import- eller exportklarering.

3. Dubbletter ska uppvisas för de tullmyndigheter där den deklaration som avses i artikel 23 togs emot med stöd av den förlorade licensen eller dellicensen, eller för någon annan behörig myndighet som anvisas av den medlemsstat i vilken dessa tullmyndigheter är belägna.

4. Den behöriga myndigheten ska företa avskrivning på dubbletten och stämpla den.

5. Dubbletten, försedd med dessa anteckningar, ska ersätta det förlorade exemplar nr 1 av licensen eller dellicensen som bevis i samband med frisläppandet av säkerheten.

Avsnitt 6 – Force majeure

Artikel 39

[839] 1. Om import eller export inte kan genomföras under licensens giltighetstid till följd av en händelse som innehavaren anser vara force majeure, ska denne ansöka hos det behöriga organet i medlemsstaten som utfärdade licensens om att antingen få licensens giltighetstid förlängd eller att den ska upphöra att gälla. Inom sex månader från det att licensens giltighetstid har upphört ska han bestyrka de förhållanden som han anser utgöra force majeure.

Om bestyrkande inte har kunnat framläggas inom tidsfristen, trots att licensinnehavaren har ägnat vederbörlig möda åt att anskaffa och lämna in det, får han beviljas ytterligare tid.

2. En begäran om förlängd giltighetstid för en licens måste komma in senast 30 dagar efter det att giltighetstiden har gått ut.

3. Omständigheter som anses utgöra force majeure och som vid import hänför sig till avsändningslandet eller ursprungslandet, och vid export till bestämmelslandet, får godkännas som sådana endast när det utfärdande organet eller någon annan officiell myndighet i samma medlemsstat i god tid har fått skriftlig anmälan om vilka länder som berörs.

Anmälan om avsändningsland, ursprungsland eller bestämmelsland ska anses ha lämnats i god tid om den sökande vid tidpunkten för anmälan inte kunde ha förutsett att force majeure skulle inträffa.

4. Det behöriga organ som avses i punkt 1 ska avgöra om omständigheterna utgör force majeure.

Artikel 40

[840] 1. När återopade omständigheter utgör force majeure, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaten där licensen utfärdades avgöra om skyldigheten att importera eller exportera ska upphävas och säkerheten frisläppas, eller om licensens giltighetstid ska förlängas med så lång tid som omständigheterna i det aktuella fallet kan anses kräva. Denna förlängning ska vara högst sex månader räknat från det att licensens ursprungliga giltighetstid upphörde. Förlängning får beviljas efter det att licensen har upphört att gälla.

2. Det behöriga organet kan besluta annorlunda än vad innehavaren till licensen har ansökt om.

Om innehavaren begär upphävande av en licens med förutfastställelse får det behöriga organet, även om ansökan lämnades in mer än 30 dagar efter det att licensen har upphört att gälla, förlänga licensens giltighetstid om det förutfastställda beloppet plus eventuella justeringar är mindre än det som gäller för dagen i fråga om belopp som ska betalas ut eller större än det belopp som gäller för dagen, i fråga om belopp som ska krävas in.

3. Beslutet att upphäva eller förlänga en licens ska bara gälla den kvantitet varor som inte kunde importeras eller exporteras på grund av force majeure.

4. Om en licens giltighetstid förlängs ska det utfärdande organet attestera licensen och dess dellicenser samt göra nödvändiga justeringar i den.

5. Trots artikel 8.1 ska de rättigheter som följer med en licens med förutfastställelse vars giltighetstid är förlängd inte gå att överföra. Om omständigheterna i det aktuella fallet motiverar det, ska dock överföring beviljas när begäran därom lämnas in samtidigt med begäran om förlängning.

6. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om fall med force majeure de har upptäckt, och inkomma med följande information: De aktuella produkternas slag (med KN-nummer), om det rör sig om import eller export, vilka kvantiteter det rör sig om och, i förekommande fall, upphävande av en licens eller förlängning av licensens giltighetstid med angivelse av dess längd.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta. *Förordning 74/2010.*

Artikel 41

[841] 1. Om en licensinnehavare till följd av force majeure har ansökt om förlängning av giltighetstiden för en licens med förutfastställelse av exportavgift eller exportbidrag och det behöriga organet ännu inte har fattat beslut om ansökan får innehavaren ansöka hos organet om en andra licens. Den andra licensen ska utfärdas på de villkor som gäller vid tidpunkten för ansökan bortsett från

a) att den ska utfärdas för högst den utnyttjade kvantiteten i den första licensen som ansökan om förlängning gäller,

b) att fält 20 ska innehålla någon av uppgifterna i bilaga III del F [853].

2. Om det behöriga organet har beslutat att förlänga den första licensens giltighetstid

a) ska den kvantitet för vilken den andra licensen användes skrivas av i den första licensen under förutsättning att

i) den som har använt den andra licensen är samma person som är berättigad att använda den första, och

ii) användandet har skett under den förlängda giltighetstiden,

b) ska den säkerhet som ställts för den kvantitet som avses i punkt a i samband med den andra licensen frisläppas,

c) ska i tillämpliga fall det organ som utfärdade licenserna underrätta det behöriga organ i den medlemsstat där den andra licensen användes, så att det inkrävda eller utbetalda beloppet kan korrigeras.

3. Om det behöriga organet kommer fram till att det inte var fråga om force majeure, eller beslutar i enlighet med artikel 40 att den första licensen ska upphöra att gälla, ska rättigheter och skyldigheter till följd av den andra licensen kvarstå.

Kapitel IV – Särskilda bestämmelser

Artikel 42

[842] 1. Produkter som underställs ett system med exportlicenser eller som kan omfattas av ett system med förutfastställelse av exportbidrag eller andra belopp som tillämpas vid export, får endast behandlas som returvaror enligt avdelning VI kapitel 2 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [285] o.f.) om följande bestämmelser har följts:

a) Om export har utförts utan exportlicens eller förutfastställselicens, och om det informationsblad INF 3 som avses i artikel 850 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1363]) används, ska fält A innehålla någon av uppgifterna i bilaga III del G [853] till denna förordning.

b) Om export har utförts med en exportlicens med eller utan förutfastställelse ska bestämmelserna i artikel 43 tillämpas.

2. Om returvaror återinförs

a) via en tullmyndighet i en annan medlemsstat än utförselmedlemsstaten, ska bevis på att bestämmelserna i artikel 43.1 a eller b har följts läggas fram med hjälp av det informationsblad INF 3 som anges i artikel 850 i förordning (EEG) nr 2454/93,

b) via en tullmyndighet i samma medlemsstat, ska bevis på att bestämmelserna i punkt 1 a eller i artikel 43.1 a eller b har följts läggas fram enligt det förfarande som har fastställts av de berörda myndigheterna i medlemsstaten.

3. Punkt 1 a ska inte tillämpas i de fall som avses i artikel 844.2 b i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1357]).

Artikel 43

[843] 1. Om skyldigheten att exportera inte har fullgjorts, enligt artikel 42, ska medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

a) Om utförsel har skett med en exportlicens med eller utan förutfastställelse och denna inte har gått ut det datum då den berörda parten anmäler sin avsikt att utnyttja bestämmelserna i artikel 42 angående returvaror

i) ska den avskrivning på licensen som gäller den aktuella utförseln annulleras,

ii) ska den säkerhet som är ställd för licensen inte frisläppas för den aktuella utförseln, eller om detta redan har skett, ska en ny säkerhet i proportion till de aktuella kvantiteterna ställas till det organ som har utfärdat licensen,

iii) ska exportlicensen med eller utan förutfastställelse återlämnas till licensens innehavare.

b) Om utförsel har skett med en exportlicens med eller utan förutfastställelse och denna licens har upphört att gälla det datum då den berörda parten anmäler sin avsikt att utnyttja bestämmelserna i artikel 42 angående returvaror

i) ska säkerheten för licensen förverkas enligt de regler som gäller för varje enskilt fall, om den inte har frisläppts för den aktuella utförseln,

ii) ska licensens innehavare, om säkerheten har frisläppts, ställa en ny säkerhet i proportion till de aktuella kvantiteterna till det organ som utfärdat licensen, och ska denna säkerhet förverkas enligt de regler som gäller i varje enskilt fall.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om varorna har returnerats på grund av force majeure, eller i de fall som avses i artikel 844.2 b i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1357]).

Artikel 44

[844] 1. När säkerheten för den licens som används vid export av produkter som har återinförts enligt ordningen för returvaror skulle vara förverkad enligt artikel 43, ska denna frisläppas på berörda parters begäran om återinförsel följs av export av likvärdiga produkter som omfattas av samma undernummer i Kombinerade nomenklaturen.

2. För denna utförsel gäller följande:

- a) Exportdeklarationen för denna utförsel måste ha tagits emot
 - i) senast inom 20 dagar räknat från det datum när deklarationen avseende återinförsel av returvarorna togs emot,
 - ii) med en ny exportlicens om den ursprungliga exportlicensen har gått ut det datum när exportdeklarationen för de likvärdiga produkterna togs emot.
- b) Den måste omfatta produkter
 - i) i samma kvantitet,
 - ii) som är adresserade till den mottagare som angavs för den ursprungliga exportförsändelsen, utom i de fall som avses i artikel 844.2 c eller d i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1357]).

Exportören måste tillhandahålla all nödvändig information om produktens kännetecken och bestämmelseort på ett för exporttullkontoret tillfredsställande sätt.

3. Säkerheten ska frisläppas när det organ som utfärdade licensen får bevis på att de villkor som fastställs i denna artikel har uppfyllts. Beviset ska bestå av följande dokument:

- a) Exportdeklarationen för de likvärdiga produkterna eller dubblett eller en fotokopia av den, bestyrkt av den behöriga myndigheten och försedd med någon av de uppgifter som återfinns i bilaga III del H [853]. Denna uppgift måste bestyrkas med den berörda tullmyndighetens stämpel direkt på det aktuella dokumentet.
- b) Ett dokument som bekräftar att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde inom 60 dagar från det att exportdeklarationen togs emot, utom när force majeure föreligger.

Artikel 45

[845] 1. Vid tillämpningen av artikel 896 i förordningar (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1410]) ska den myndighet som utfärdade licensen intyga att åtgärder har vidtagits som, om det blir nödvändigt, gör det möjligt att upphäva effekterna av att varorna har övergått till fri omsättning, om inte annat följer av punkt 4 i denna artikel.

Importören ska upplysa den utfärdande myndigheten om

- a) namn och adress på den beslutsfattande tullmyndighet som intyget ska skickas till och som avses i artikel 877.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1391]),
- b) de aktuella produkternas kvantitet och slag, importdatum samt nummer på den berörda licensen.

Om licensen inte redan har lämnats till den utfärdande myndigheten ska importören överlämna dokumentet till den myndigheten.

Innan det intyg som nämns i första stycket avsänds, ska den utfärdande myndigheten förvissa sig om att

- a) säkerheten för de berörda kvantiteterna inte har frisläppts och inte kommer att frisläppas,
- b) säkerheten, om den har frisläppts, har ställts på nytt för de berörda kvantiteterna.

Det ska dock inte krävas att säkerheten ställs på nytt för kvantiteter som överskrider den gräns där skyldigheten att importera betraktas som fullgjord.

Licensen ska återsändas till den berörda parten.

2. Om återbetalning av, eller befrielse från, importtull inte beviljas, ska den beslutsfattande tullmyndigheten underrätta den myndighet som utfärdade licensen om detta. Säkerheten för den aktuella kvantiteten ska frisläppas.

3. Om återbetalning av, eller befrielse från, importtull beviljas ska avskrivningen i licensen för den aktuella kvantiteten annulleras, även om licensen har upphört att gälla. Licensen ska omedelbart återsändas till det utfärdande organet när den upphört att gälla. Säkerheten för den aktuella kvantiteten ska förverkas, om inte annat följer av gällande bestämmelser på området.

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas i följande fall:

a) När produkterna måste återutföras, förstöras eller läggas på tullager eller i frizon på grund av force majeure.

b) När produkterna befinner sig i den situation som avses i artikel 900.1 n andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1414]).

c) När den licens där den importerade kvantiteten har skrivits av ännu inte har återsänts till den berörda parten när ansökan om återbetalning av eller befrielse från importavgift lämnas in.

5. Första meningen i punkt 3

a) ska inte gälla i det fall som avses i punkt 4 b,

b) ska bara gälla på den berörda partens begäran i det fall som avses i punkt 4 a.

Artikel 46

[846] 1. Om effekterna av att varorna har övergått till fri omsättning har upphävts och den säkerhet som har ställts för licensen borde förverkas enligt bestämmelserna i artikel 45, ska säkerheten frisläppas på begäran av den berörda parten om villkoren i punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.

2. Den berörda parten måste på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visa att samma kvantitet likvärdiga produkter som omfattas av samma undernummer i Kombinerade nomenklaturen har importerats inom två månader från det datum då import ursprungligen skedde, av samma importör och från samma leverantör, som ersättning för produkter på vilka artikel 238 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [338]) har tillämpats.

Artikel 47

[847] 1. Denna artikel ska tillämpas på licenser med förutfastställelse av exportbidrag som har sökts i samband med en infordran av anbud, som utfärdats i ett importerande tredjeland.

Med infordran av anbud ska förstås en öppen inbjudan utfärdad av offentliga organ i icke-medlemsstater, eller av offentlighättsliga internationella organ, att till ett givet datum lämna anbud som dessa organ ska besluta om.

I denna artikel ska de väpnade styrkor som avses i artikel 36.1 c [1936] i förordning (EG) nr 800/1999 betraktas som importland.

2. Om villkoren i punkt 3 har uppfyllts får en exportör, som har lämnat eller önskar lämna anbud som svar på en anbudsinfordran enligt punkt 1, ansöka om en eller flera licenser med förutfastställelse som utfärdas under förutsättning att han tilldelas ett kontrakt.

3. Bestämmelserna i denna artikel ska bara tillämpas om infordran av anbud innehåller följande upplysningar:

a) Namn på importerande tredjeland och det organ som utfärdat anbudsinfordran.

b) Sista datum för inlämnande av anbud.

c) Den exakta kvantitet produkter som omfattas av anbudsförfarandet.

Berörd part ska lämna dessa upplysningar till det utfärdande organet vid ansökan om licens.

En ansökan om licens med förutfastställelse får inte lämnas in mer än 15 dagar före sista dagen för inlämnandet av anbud, men måste lämnas senast kl. 13.00 sista dagen för inlämnande av anbud.

Den kvantitet för vilken licens söks får inte överstiga den kvantitet som anges i anbudsinfordran. Ingen hänsyn ska tas till tillåten avvikelser eller valmöjligheter som nämns i infordran.

Medlemsstaterna ska genast meddela kommissionen de uppgifter som avses i första stycket.

4. Som undantag till bestämmelserna i artikel 14.2 behöver säkerheten inte ställas när ansökan om licens lämnas in.

5. Inom 21 dagar efter sista dagen för inlämnande av anbud, ska den sökande, utom då force majeure föreligger, per brev eller via skriftlig telekommunikation, som ska vara det utfärdande organet till handa senast den dag då fristen på 21 dagar går ut, lämna meddelande om antingen

- a) att han har tilldelats ett kontrakt,
- b) att han inte har tilldelats kontrakt,
- c) att han inte har lämnat in något anbud, eller
- d) att han på grund av omständigheter som han inte kan lastas för, inte kan få reda på utgången av anbudsförfarandet inom den angivna tidsfristen.

6. Ansökningar om licenser ska inte beviljas om det, under den frist som tillämpas vid utfärdandet av licenser för vissa produkter, vidtas en specialåtgärd som förhindrar utfärdandet av sådana licenser.

Om en sådan åtgärd vidtas efter utgången av fristen hindrar inte detta att det utfärdas en eller flera licenser för anbudsförfarandet i fråga om den sökande har uppfyllt följande villkor:

- a) De upplysningar som avses i punkt 3 första stycket har styrkts med hjälp av relevanta dokument.
- b) Bevis har lagts fram för att sökanden har tilldelats ett kontrakt.
- c) Den säkerhet som krävs för att licensen ska utfärdas har ställts, och
- d) kontraktet har visats upp, eller
- e) sökanden har, om det finns berättigade skäl för att ett kontrakt inte kan visas upp, framlagt dokument som ger belägg för de förpliktelser han har åtagit sig gentemot övriga avtalsslutande parter, inklusive en bekräftelse från hans bank på att köparens finansiella institut har öppnat en oåterkallelig remburs för den avtalade leveransen.

Licensen eller licenserna ska utfärdas endast för det land som avses i punkt 3 första stycket a. Infordran av anbud ska anges på dem.

Den totala kvantitet för vilken licensen eller licenserna utfärdas ska vara lika stor som den kvantitet som den sökande tilldelats kontrakt för och framlagt det kontrakt eller de dokument som avses i denna punkt andra stycket e. Denna kvantitet får i sin tur inte överstiga kvantiteten i ansökan.

Om ansökan avser flera förutfastställselicenser, får den kvantitet som licensen eller licenserna utfärdas för inte överstiga den ursprungligen begärda kvantiteten för varje licens.

För att fastställa licensens giltighetstid ska artikel 22.1 tillämpas.

Licens får inte utfärdas för en kvantitet som den sökande inte har tilldelats kontrakt för eller inte har uppfyllt villkoren för enligt denna punkt andra stycket a, b, c och d eller a, b, c och e.

Licensinnehavaren ska vara primärt ansvarig för återbetalning av alla felaktigt utbetalade bidrag när det kan fastslås att de kontrakt eller förpliktelser som enligt denna punkt andra stycket, e legat till grund för utfärdandet av licensen inte motsvarar det anbudsförfarande som öppnats av det tredjelandet.

7. I de fall som avses i punkt 5 b, c och d ska licens inte utfärdas på grundval av en sådan ansökan som avses i punkt 3.

8. Om den sökande inte följer bestämmelserna i punkt 5, ska licens inte utfärdas.

Om den sökande kan visa för utfärdande myndighet att tidsfristen för inlämning av anbud har förlängts gäller dock följande:

a) Vid förlängning med högst tio dagar ska ansökan fortfarande vara giltig och 21-dagarsfristen för att lämna de upplysningar som anges i punkt 5 ska räknas från det datum som är ny sista dag för inlämnande av anbud.

b) Vid förlängning med mer än tio dagar ska ansökan inte längre vara giltig.

9. Följande villkor ska tillämpas på frisläppandet av säkerheten:

a) Om den anbudsgivare som tilldelades kontraktet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt, kan visa att det organ som infordrade anbud har upphävt kontraktet på grunder som han inte kan lastas för och som inte anses utgöra force majeure, ska den behöriga myndigheten frisläppa säkerheten när det förutfastställda bidragsbeloppet är större än eller lika stort som det bidragsbelopp som gäller licensens sista giltighetsdag.

b) Om den anbudsgivare som tilldelades kontraktet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt, kan visa att det organ som infordrade anbud har tvingat honom att godkänna ändringar i kontraktet, på grunder som han inte kan lastas för och som inte anses utgöra force majeure, får den behöriga myndigheten

— om det förutfastställda bidragsbeloppet är större än eller lika stort som det bidragsbelopp som gäller licensens sista giltighetsdag, frisläppa säkerheten för återstoden av den kvantitet som ännu inte har exporterats,

— om det förutfastställda bidragsbeloppet är mindre än eller lika stort som det bidragsbelopp som gäller sista dagen licensen är giltig, förlänga dess giltighetstid i nödvändig mån.

Om det finns särskilda bestämmelser för vissa produkter som innebär att giltighetstiden för en licens som har utfärdats enligt denna artikel får överskrida den normala giltighetstiden för en sådan licens, och den anbudsgivare som fick kontraktet befinner sig i den situation som avses i första stycket första strecksatsen, får dock den utfärdande myndigheten förlänga licensen giltighetstid, förutsatt att den inte överskrider den maximala giltighetstid som dessa bestämmelser tillåter.

c) Om den anbudsgivare som tilldelades kontraktet visar att anbudsinfordran eller det efter tilldelning ingångna kontraktet föreskriver en negativ tillåten avvikelse eller valmöjlighet på mer än 5 %, samt att det organ som begärde in anbud åberopar denna klausul, ska skyldigheten att exportera bedömas som fullgjord när den exporterade kvantiteten är högst 10 % mindre än den kvantitet som licensen har utfärdats för, under förutsättning att det förutfastställda bidragsbeloppet är större än eller lika stort som det bidragsbelopp som gäller sista dagen licensen är giltig. I sådana fall ska procentsatsen 95 i artikel 34.2 ersättas med procentsatsen 90.

d) Vid jämförelse mellan det förutfastställda bidragsbeloppet och det bidragsbelopp som gäller sista dagen licensen är giltig, ska i tillämpliga fall hänsyn tas till andra belopp som fastställts i gemenskapsregler.

10. I särskilda fall får undantag från de regler som fastställs i punkterna 1—9 antas enligt det förfarande som avses i artikel 195.2 i förordning (EG) nr 1234/2007 eller i motsvarande artiklar i de andra förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaderna.

Artikel 48

[848] 1. Om en importlicens måste uppvisas vid import av en produkt och denna licens också används för beslut om rätt att omfattas av en förmånsordning, ska de importerade kvantiteter som, på grund av den tillåtna avvikelser, övertiger den kvantitet som anges i importlicensen inte omfattas av någon förmånsordning.

Utom i de fall då det i en sektorsförordning föreskrivs en särskild text ska någon av uppgifterna i bilaga III del I [853] skrivas in i fält 24 i licensen.

2. Om den licens som avses i punkt 1 dessutom används till förvaltning av en gemenskapstullkvot, får licensens giltighetstid inte överskrida kvotens tillämpningsperiod.

3. Om den berörda produkten inte får importeras utanför kvoten, eller om utfärdandet av en importlicens för den berörda produkten omfattas av särskilda villkor, ska importlicensen inte innehålla någon positiv tillåten avvikelse.

Siffran "0" ska införas i fält 19 i licensen.

4. Om en importlicens inte måste uppvisas vid import av en produkt och en importlicens används för förvaltning av en förmånsordning för denna produkt, ska importlicensen inte innehålla någon positiv tillåten avvikelse.

Siffran "0" ska införas i fält 19 i licensen.

5. Det tullkontor som godtar deklarationen för övergång till fri omsättning ska bevara en kopia av den licens eller det utdrag som uppvisats och som ger rätt att omfattas av en förmånsordning. På grundval av en riskanalys ska en kopia av minst 1 % av de uppvisade licenserna, varav minst två licenser per år och per tullkontor, skickas för äkthetskontroll till det utfärdande organ som anges på licensen. Bestämmelserna i detta stycke ska inte tillämpas på elektroniska licenser eller licenser som enligt gemenskapslagstiftningen ska kontrolleras på annat sätt.

Artikel 48a

[848 A] De meddelanden till kommissionen som nämns i artiklarna 14.5, 29.2–4, 37, 40.6 och 47.3 i den här förordningen ska göras i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 792/2009. *Förordning 74/2010.*

Kapitel V – Slutbestämmelser**Artikel 49**

[849] Förordning (EG) nr 1291/2000 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga [IV] (V) [855].

Artikel 50

[850] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 114, den 26 april 2008.

